

DECIZIE

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător
judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas, Luiza Gafton
Ion Druță, Iuliana Oprea

examinând recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Moldova Zahăr” Societatea cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Moldova Zahăr” Societatea cu Răspundere Limitată împotriva Consiliului Concurenței, intervenient accesoriu Întreprinderea Mixtă „Sudzucker Moldova” Societate pe Acțiuni, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2017, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea Întreprinderii cu Capital Străin „Moldova Zahăr” Societatea cu Răspundere Limitată, cu privire la recuzarea judecătorului,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată,

c o n s t a ț ă :

La 08 iulie 2016, ÎCS „Moldova Zahăr” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței, cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 03 iunie 2016 a fost emisă decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-28 prin care s-a constatat încălcarea de către ÎCS „Moldova Zahăr” SRL a prevederilor art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea concurenței nr. 183 din 11.07.2012, prin folosirea parțială a mărcii cu nr. 23458, ce aparține ÎM „Sudzucker-Moldova” SA, fiind aplicată amenda în mărime de 56070, 10 lei, cu dispunerea încetării de către ÎCS „Moldova Zahăr” SRL a actului de concurență neloyală prevăzut de art. 19 alin. (1) lit. a) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 și retragerea de pe piață a articolelor sale cu logo-ul asemănător cu marca deținută de ÎM „Sudzucker-Moldova” SA, până în data de 01 septembrie 2016,

despre înlăturarea încălcărilor urmând să fie informat Consiliul Concurenței până la 12 septembrie 2016.

Indică reclamantul că, decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-28 din 03.06.2016 i-a fost adusă la cunoștință la 08 iunie 2016, decizie pe care o consideră ilegală și neîntemeiată.

Astfel, menționează că în partea constatatoare a deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-28 din 03 iunie 2016 a fost indicat că ÎM „Sudzucker-Moldova” SA deține certificatul de înregistrare a mărcii nr. 23458 eliberat de către AGEPI, prin care a obținut protecția mărcii „Zahăr” și „Zahăr Cristal” pe teritoriul Republicii Moldova pentru o perioadă de 10 ani, precum și marca „Ploski Cukier”, înregistrată cu nr. 008778466 la Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale (OMPI sau conform denumirii originale din engleză: „The World Intellectual Property Organization”-WIPO) din 28 iunie 2010, având protecție la nivelul statelor membre ale Uniunii Europene.

În baza acestor constatări, Plenul Consiliului Concurenței a ajuns la concluzia că utilizarea echivalentului „Ploski Cukier” - „Moldova Zahăr” de către ÎCS „Moldova Zahăr” SRL, pe teritoriul Republicii Moldova este ilegală, din motiv că teritorial este înregistrată o altă marcă, asemănătoare, iar utilizarea parțială a mărcii date este de natură să creeze o confuzie cu cea folosită în mod legal de către ÎM „Sudzucker Moldova” SA.

Specifică reclamantul că, în conformitate cu prevederile art. 19 din Legea privind tratatele internaționale ale Republicii Moldova, tratatele internaționale se execută cu bună-credință, în conformitate cu principiul pacta sunt servanda. Republica Moldova nu poate invoca prevederile legislației sale interne ca justificare a neexecutării unui tratat la care este parte.

În acest sens, menționează că atât Republica Moldova, cât și Polonia, sunt atât membre a Convenției pentru Instituirea Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale cât și a Convenția de la Paris pentru Protecția Proprietății Industriale, prevederile acestora fiind aplicabile în egală măsură ambelor state.

Relatează că, pârâtului i-a fost prezentat contractul de licență nr. 1 din 21 ianuarie 2011 încheiat între SA „Krajowa Spolka Cukrowa” (SA „Asociația Națională a Zahărului”) și ÎCS „Moldova Zahăr” SRL cu privire la transmiterea dreptului de folosință exclusivă a mărcii înregistrate sub numărul (111) 235429 în baza certificatului de protecție prin decizia din 20 ianuarie 2011 privind acordarea dreptului de protecție de Oficiul pentru Brevete al Republicii Polone de la 16.09.2009.

A mai arătat că, la 14 septembrie 2009, SA „Krajowa Spolka Cukrowa” (SA „Asociația Națională a Zahărului”) a lansat la expoziția internațională a industriei alimentare din or. Poznani, marca „Ploski Cukier”, iar la 20 ianuarie 2011 această marcă a fost înregistrată la organul abilitat polonez pentru înregistrarea mărcii

comerciale (Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej), cu numărul de protecție 235429 în baza certificatului de protecție prin decizia din 20 ianuarie 2011 privind acordarea dreptului de protecție de Oficiul pentru Brevete al Republicii Polone de la 16.09.2009.

Susține reclamantul că, în temeiul normelor Convenției pentru Instituirea Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale cât și ale Convenției de la Paris pentru Protecția Proprietății Industriale, marca „Ploski Cukier”, cu numărul de protecție 235429 în baza certificatului de protecție prin decizia din 20 ianuarie 2011 privind acordarea dreptului de protecție de Oficiul pentru Brevete al Republicii Polone de la 16.09.2009, certificatului de marcă comunitară din 28.06.2010 asupra mărcii „Ploski Cukier” deținută de SA „Krajowa Spolka Cukrowa” (SA „Asociația Națională a Zahărului”) precum și conform certificatului de protecție acordat de Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale, înregistrat din 28.06.2010, urma a fi protejată și beneficia de protecția unei mărci înregistrate în Republica Moldova.

În concluzie, constatarea pârâtului precum că utilizarea echivalentului „Ploski Cukier” - „Moldova Zahăr” de către ÎCS „Moldova Zahăr” SRL pe teritoriul Republicii Moldova ar fi una ilegală, reclamantul o consideră neîntemeiată și contrară legislației internaționale aplicabile pe teritoriul Republicii Moldova.

În drept, acțiunea a fost întemeiată în baza prevederilor art. 19 alin. (1) lit. a) și art. 47 alin. (1) din Legea concurenței, art. 1 alin. (3) din Legea privind protecția mărcilor, art. 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, art. 19 și 20 din Legea privind tratatele internaționale ale Republicii Moldova, prevederile Convenției pentru Instituirea Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale ratificată prin hotărârea Parlamentului nr. 1328-XII din 11 martie 1993 și Convenției de la Paris pentru Protecția Proprietății Industriale ratificată prin hotărârea Parlamentului nr. 1328-XII din 11 martie 1993.

Solicită reclamantul, anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-28 din 03 iunie 2016.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2016, în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului a fost atrasă ÎM „Sudzucker Moldova” SA.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2017, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea ÎCS „Moldova Zahăr” SRL cu privire la recuzarea judecătorului.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2017, s-a respins ca neîntemeiat demersul ÎCS „Moldova Zahăr” SRL privind suspendarea executării pct. 3 al deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-28 din 05 iunie 2016.

Prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 27 septembrie 2017, s-a admis recursul declarat de ÎCS „Moldova Zahăr” SRL, s-a casat încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 iunie

2017 și s-a remis cauza pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în același complet de judecată.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 22 ianuarie 2018, ÎCS „Moldova Zahăr” SRL a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2017 și hotărârii Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea dispozițiilor judecătorești și remiterea cauzei la rejudecare.

În susținerea recursului a invocat dezacordul în raport cu actele de dispoziție contestate, considerându-le neîntemeiate și ilegale, prin faptul că au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Susține că, după casarea încheierii supusă recursului și remiterea cauzei la rejudecare de către instanța de recurs, nu a fost asigurată citarea legală a ÎCS „Moldova Zahăr” SRL, iar pretinsa citare prin telefonogramă a fost doar o imitare acoperită prin omisiune de către instanța de judecată.

De asemenea, indică că după parvenirea dosarului la rejudecare, prima instanță era obligată să examineze și să se expună pe marginea demersului privind aplicarea măsurii de asigurare, conform indicațiilor date de către instanța de recurs, în vederea acordării posibilității părții reclamante de a face uz de dreptul la un recurs în eventualitatea respingerii acestui demers.

Un alt aspect esențial pe care îl critică recurentul în cererea de recurs se referă la imparțialitatea judecătorului la examinarea prezentei cauzei, invocând că în speță au fost întrunite temeiurile de recuzare a judecătorului prevăzute de art. 50 lit. d) și e) CPC, însă prin încheierea din 15 mai 2017, cererea de recuzare neîntemeiat a fost respinsă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia hotărârii primei instanțe din 07 noiembrie 2017 a fost expediată în adresa părților la 14 noiembrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. 16126-4 (f.d. 181 Vol II), însă careva date privind recepționarea hotărârii de către recurent la materialele dosarului nu există.

Astfel, recursul declarat de ÎCS „Moldova Zahăr” SRL la 22 ianuarie 2018, se consideră depus în termen.

La 31 ianuarie 2018, în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, în adresa intimaților a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 05 martie 2018, ÎM „Sudzucker Moldova” SA și Consiliul Concurenței și-au valorificat dreptul procedural respectiv și au depus referință în termenul stabilit, solicitând respingerea recursului declarat de ÎCS „Moldova Zahăr” SRL.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 07 martie 2018, recursul declarat de către ÎCS „Moldova Zahăr” SRL a fost considerat admisibil și transmis Colegiului lărgit pentru a fi examinat în fond.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de ÎCS „Moldova Zahăr” SRL, a casa încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2017 și hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, cu restituirea cauzei la rejudicare din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudicare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 432 alin. (3) lit. a) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei, iar potrivit alin. (5), temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În acest sens, Colegiul consideră oportun de a menționa prevederile art. 50 alin. (1) lit. e) CPC, conform cărora judecătorul care judecă pricina urmează a fi recuzat dacă are un interes personal, direct sau indirect, în soluționarea pricinii ori există alte împrejurări care pun la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea lui.

În speță au relevanță și dispozițiile art. 52 alin. (1) CPC, potrivit cărora dacă există temeiurile specificate la art.50 și 51, judecătorul, expertul, specialistul, interpretul, grefierul sunt obligați să se abțină de la judecată. În aceleași temeiuri, recuzarea poate fi înaintată de participanții la proces sau este examinată din oficiu de către instanță.

Din materialele dosarului s-a constatat că, la 08 iulie 2016, ÎCS „Moldova Zahăr” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței, solicitând anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-28 din 03 iunie 2016.

La fel, din materialele cauzei rezultă că în ședința de judecată din 25 aprilie 2017, reprezentantul Consiliului Concurenței a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată depusă de către ÎCS „Moldova Zahăr” SRL, comunicând că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2015 menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 iulie 2017 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS „Moldova Zahăr” SRL și „Krajowa Spolka Cukrowa” împotriva ÎM „Sudzucker Moldova”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală, cu privire la declararea nulității mărcii nr. 23458

înregistrată pe numele ÎM „Sudzucker Moldova” și obligarea Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală să anuleze înregistrarea mărcii nominalizate (f.d. 81 Vol. II).

Astfel, reprezentantul ÎCS „Moldova Zahăr” SRL a înaintat cerere de recuzare judecătorului de la examinarea prezentei cauze, indicând că acesta a participat la emiterea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2015, invocată de către pârât în prezenta cauză.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2017, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea ÎCS „Moldova Zahăr” SRL cu privire la recuzarea judecătorului.

Iar, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS „Moldova Zahăr” SRL, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017 a fost emisă cu încălcarea normelor de drept procedural, deoarece, cauza a fost examinată de către un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei.

În acest context, Colegiul observă că soluția primei instanțe a fost întemeiată nemijlocit pe constatările expuse de același judecător în hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2015 menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 iulie 2017 prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS „Moldova Zahăr” SRL și SA “Krajowa Spolka Cukrowa” împotriva ÎM „Sudzucker Moldova” SA, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală, cu privire la recunoașterea nulității mărcii nr. 23458 înregistrată pe numele ÎM „Sudzucker Moldova” SA și obligarea Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală să anuleze înregistrarea mărcii nr. 23458 din 02 septembrie 2012.

Mai mult decât atât, instanța de recurs relatează că și în conținutul deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-28 din 03 iunie 2016, contestată la caz, se regăsesc argumente referitoare la efectele hotărârii Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2015, pusă la baza soluției adoptate în pricină.

În astfel de circumstanțe, Colegiul conchide că încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2017 prin care a fost respinsă cererea ÎCS „Moldova Zahăr” SRL cu privire la recuzarea judecătorului, este una neîntemeiată, or, în speța dată există împrejurări certe care pun la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea judecătorului.

Respectiv, Colegiul reține că hotărârea pronunțată în pricină, nu poate fi menținută ca fiind una legală.

În sensul dat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, conform jurisprudenței CEDO, instanța trebuie să fie imparțială, iar imparțialitatea, în mod normal denotă absența prejudecății sau

părtinirii, existența sau absența acesteia putând fi probată în diferite moduri (cauza Tocono și Profesorii Prometeiști contra Moldovei).

De asemenea, Curtea Europeană reiterează, în primul rând, că într-o societate democratică este de o importanță fundamentală ca instanțele judecătorești să inspire încredere populației (a se vedea Padovani v. Italy, hotărâre din 26 februarie 1993).

Iar, prin prisma art. 6 CEDO, orice persoană are dreptul la un proces echitabil, imparțialitatea judecătorilor și a instanței de judecată fiind esențială pentru realizarea actului de justiție.

Pe baza acestor considerații, se constată că cauza a fost examinată cu încălcarea normelor de drept procedural, iar în acest sens art. 432 alin. (3) lit. a) din Codul de procedură civilă, reglementează încălcarea normelor de drept procedural în cazul în care pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei, ceea ce duce la casarea inevitabilă a hotărârii și rejudecarea cauzei.

În același timp, instanța de recurs menționează că, la rejudecarea cauzei, instanța de judecată urmează să soluționeze și demersul înaintat de către ÎCS „Moldova Zahăr” SRL privind suspendarea executării pct. 3 al deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-28 din 05 iunie 2016, care a rămas nesoluționat în urma remiterii pricinii la rejudecare prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 septembrie 2017.

Or, în acest sens recurentul a fost privat de dreptul de a contesta cu recurs prin prisma art. 181 alin. (1) CPC, o eventuală încheiere de respingere a cererii de asigurare a acțiunii.

La rejudecarea pricinii, prima instanță urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând pricina, să emită o hotărâre legală și întemeiată, respectând dreptul părților la un proces echitabil.

Referitor la argumentul recurentului precum că instanța de judecată nu a efectuat citarea legală a ÎCS „Moldova Zahăr” SRL pentru ședința de judecată din 07 noiembrie 2017, Colegiul îl apreciază ca neîntemeiat, deoarece, după parvenirea dosarului la rejudecare a fost continuată examinarea fondului cauzei, iar anterior recurentul a participat de mai multe ori în ședințele de judecată, și prin urmare, conform art. 102 alin. (4¹) CPC, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Din considerentele menționate și având în vedere că hotărârea primei instanțe a fost emisă cu încălcarea normelor de drept procedural, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2017 și hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, și a restitui pricina pentru rejudecare.

Totodată, reieșind din obiectul acțiunii și prevederile art. 78 alin. (1) din Legea concurenței nr. 183 din 11.07.2012 (în vigoare din 05.01.2018), care reglementează că deciziile prin care Plenul Consiliului Concurenței a aplicat o amendă sau o penalitate

cu titlu cominatoriu pot fi contestate la judecătorie, Colegiul reține că competență să examineze cauza este Judecătoria Chișinău (sediul Centru).

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Moldova Zahăr” Societatea cu Răspundere Limitată.

Se casează încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2017 și hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Moldova Zahăr” Societatea cu Răspundere Limitată împotriva Consiliului Concurenței, intervenient accesoriu Întreprinderea Mixtă „Sudzucker Moldova” Societate pe Acțiuni, cu privire la contestarea actului administrativ, cu restituirea cauzei la rejudecare în Judecătoria Chișinău (sediul Centru).

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecător

Tatiana Vieru

judecători

Maria Ghervas

Luiza Gafton

Ion Druță

Iuliana Oprea